

Wspólne korzenie łączą pokolenia.

Data publikacji: 8.11.2007 0:00

We wrześniu 2007 roku zakończył się Projekt „Wspólne Korzenie” realizowany przez Stowarzyszenie Pomocy Wzajemnej „Być Razem” wraz z Domem Pomocy Społecznej „Pogodna Jesień” oraz Przedszkolem nr 1. Projekt rozpoczął się w grudniu 2006 roku i był realizowany w ramach Programu „Łączymy Pokolenia”, Fundacji PZU oraz Akademii Rozwoju Filantropii w Polsce.

Głównym celem projektu było przełamywanie barier i stereotypów pomiędzy młodymi i starszymi pokoleniami. Chcieliśmy pokazać, że zarówno osoby starsze jak młodzież mają sobie dużo do zaoferowania, a to, co ich łączy, to przede wszystkim posiadanie wspólnych korzeni kulturowych. Projekt miał pomóc w wytworzeniu więzi między pokoleniami oraz w zachowaniu i przekazywaniu tradycji, umiejętności i wartości.

W projekt były włączone zarówno dzieci z Przedszkola nr 1, jak i nastolatki, licealiści, studenci oraz osoby starsze – mieszkańcy Domu Pomocy Społecznej Pogodna Jesień, Słuchacze UTW oraz inne zaprzyjaźnione osoby. Niezwykle było to, że w trakcie wspólnych zajęć, przy jednym stole spotykały się osoby, które miały naście lat, oraz osoby które miały już ponad 90. Dzieliło ich niemal 80 lat (!), a na zajęciach mieli możliwość bycia w jednym miejscu, w jednym czasie i wspólnie tworzyć. W takich chwilach uświadamialiśmy sobie, że tworzymy jakby pomosty pomiędzy brzegami tak bardzo odległych i różnych światów.

W ramach projektu odbywały się cykliczne warsztaty, które miały miejsce w Domu Pomocy Społecznej. „W obiektywie przeszłości”, to warsztaty przybliżające osobom starszym tajniki fotografii. Rozpoczęło się od oglądania starych fotografii, rozmów na temat aparatów, a szczególnie tych współczesnych - cyfrowych. Z czasem osoby starsze otrzymały proste aparaty, by samodzielnie spróbować uchwycić w nich obraz. Odbyła się także sesja fotograficzna, podczas której powstały zdjęcia stylizowane na stare, rodzinne fotografie.

Kolejny warsztat o nazwie „Skarby ziemi” umożliwił młodszym i starszym poznać techniki lepienia w glinie oraz ozdabiania wypalonych prac. Powstałe przedmioty nawiązywały do tradycyjnych naczyń, architektury, tradycji naszego regionu.

Podczas warsztatów „Po nitce do kłębka”, starsze panie uczyły młode dziewczyny i chłopców haftowania, robienia na drutach i szydełku.

Poza warsztatami młodszy i starsi spotykali się także na podwieczorkach muzycznych, podczas których mieli okazję wspomnienia oraz wspólnego grania i śpiewania. Ponadto odbył się także wyjazd do Cisownicy, a ramach niego plener fotograficzny.

Najmłodszy, czyli przedszkolaki, spotkali się kilkakrotnie ze starszymi osobami, poznając ich zawody i pasje dotyczące fotografii, hodowli koni, drukarstwa, wysłuchali legend oraz historii związanych z Cieszynem.

Cały projekt zakończył się we wrześniu 2007 roku wystawą prac i zdjęć powstałych podczas całego projektu.

Projekt to przede wszystkim to, co dzieje się pomiędzy ludźmi, działania, to często tylko preteksty. Zaskoczyła nas bardzo pozytywnie otwartość naszych „babć” i „dziadków” na pojawiających się w ich codzienności młodych ludzi. Seniorzy z czasem zaczęli nas rozpoznawać i zapraszać do siebie, do pokoi. Mieszkańcy opowiadali nam o swoim życiu, pokazywali zdjęcia i pamiątki, czasami mówili o smutnych dla siebie doświadczeniach, bardzo często żartowali, dawali „życiowe rady”. Wspólnie spędzony czas okazał się obopólną korzyścią. My młodzi, przychodząc na zajęcia, wyrwani z nurtu codziennych spraw i zabieganej rzeczywistości, mogliśmy choć na chwilę zatrzymać się, doświadczyć przyjemności bycia, plotkowania, picia herbaty, pomiędzy przeplataniem oczek, nawlekaniami nitki, lepieniem w glinie, naciskaniem migawki aparatu. W Domu czas jakby zatrzymywał się, a wszystko poza przestawało na chwilę istnieć.

Małgorzata Stroka